

quæ intra Monasteria exempta cum educandis morantur, & habitant, quia ratione loci sunt liberæ ab Ordinarii jurisdictione: v. n. 1450. & 3197. Donatus tom. 3. tr. 5. qu. 33. num. 2. & facta ab Ordinario reservatione aliquujus casus ad clausuram spectantis, certum est non posse Prælatum Regularem ab illo suam subditam absolvere.

Denique dispositio, & restrictio facta à Clement. VIII. super casum reservatione, relata n. 3301. solum locum habet pro Monialibus Prælati Regularibus subjectis, minime pro subiectis Ordinario; quia Prælatis regularibus est directa. Pelliz. cap. 10. à num. 45.

NOVITIOS

3437 Non comprehendi (ait Sieri de Sacramento Pænit. n. 779.) à reservationibus Religionis, quia in odiosis non sunt subditi; sic communis contra Peregrinum & Laym. lib. 4. tr. 5. cap. 4. & quamvis ex quodam vivæ vocis oraculo Pauli V. 5. Augusti 1609. concessum fuerit superioribus Regularibus, ut possint reservare peccata etiam Novitorum, hoc tamen privilegium non vivet, quia ab Urbano VIII. revocata fuere omnia oracula vivæ vocis,

QUÆRES.

3438 An Prælati regulares possint suos subditos absolvere ab excommunicatione contra abortum procurantes à Sixto V. inflita: Insuper ab excommunicatione, & suspensione contra simoniacè promotois ad Ordines, ab eodem Sixto summinatis?

Videtur, quod non, quia Sextus V. ea reservavit Romano Pontifici, expressè comprehendendo in reservatione etiam superiores Regulares in ordine ad subditos.

Respondeo posse. Rodr. in Comp. ref. 3. n. 7. Port. v. Prælatus n. 29. Pro quo si es curiosus, scias, quod Sextus per Bullam 77. Effranaram, 29. Octobr. 1588. tulit excommunicationem laicæ sententiae contra procurantes abortum foetus, sive animati, sive inanimati, effectu fecuto & contra cooperantes ad illum consilio, favore, portione, aut alio modo; quam censuram reservavit soli Romano Pontifici, comprehendendo etiam superiores Regulares in ordine ad suos subditos.

Greg. verò XIV. per Bullam 8. Sedes Apostolica, 31. Martii 1591. moderavit rigorem Bullæ Sixti, & proinde abstulit censuram contra procurantes abortum foetus inanimis, & eam reliquit contra procurantes abortum foetus animati, concessit tamen Epi-

scopis, ut possint in foro conscientia ab hujusmodi peccato & censura absolvere per Confessarios sive Seculares, sive Regulares ad id deputatos; at id non concessit Superioribus regularibus, unde quoad hoc non fuit revalidatum privilegium à Sixto V. extinctum.

3439 Postea verò recentita privilegia fuerunt innovata, & in pristinum restituta à Clement. VIII. qui per Bullam 51. Ratio Pastoralis Officii, 20. Decembr. 1667.

Ex certa scientia confirmavit, & in pristinum statum restituit omnia privilegia trium Ordinum S. Francisci utriusque sexus, tam propria, quam per communicationem inter se, & cum aliis Ordinibus mendicantibus, & non mendicantibus, per suos prædecessores Pontifices eis concessa: in iis omnibus, in quibus decretis Conc. Trident. non adversantur. Confirmatio autem ex certa scientia (ait Rodr. in Comp. ref. 3. n. 8.) revalidat invalidum, & revocatum, haberque vim innovationis, cap. 1. de translat. c. quoties, de pultis. Ex quo concludit Rodr. cit. Superiores Regulares posse hodie suos subditos utriusque sexus de hoc peccato & censura absolvere etiam in foro externo. Bord. tom. 3. ref. 13. n. 19.

3440 Super irregularitatem ex abortu foetus animati dispensare non possunt; quia si ex homicidio voluntario injusto, adeòque est exceptuata à Sixto IV. ut in n. 3380.

3441 Bord. autem cit. n. 14. Rodr. in Comp. ref. 52. n. 26. Port. & Pelliz. tralit. 9. cap. 3. tenent posse Prælatos Regulares cum suis subditis pro utroque foro dispensare, etiam in tribus irregularitatibus à Sixto IV. exceptis, videlicet homicidii voluntarii injusti, bigamia, & mutilationis membrorum: idque in virtute Privilegii Pauli III. per Bullam 12. Exponi nobis, 12. Martii 1645. apud Bullarium Rodr. pag. 376. Generali, Abbatibus, Prioribus, & Præsidentibus Ordinis S. Benedicti Vallisoleti concessi, & per communicationem cæteris Prælati Regularibus, Generali, Provincialibus, & Guardianis, concessi, ut sequitur.

(Nos igitur, qui singulorum salutem paterno zelamus affectu, hujusmodi supplicationibus inclinati, vobis quod statim immemorabili consuetudine hujusmodi, etiam de cætero perpetuis futuris temporibus singulis annis prima die Lunæ Quadragesima hujusmodi omnes, & singulas utriusque sexus personas Ordinis, & Congregationis prædictorum Religiosas, ac ejusdem Ordinis, & Congregationis, oblatas, seu donatas, nec non Eremitas sub cura vestra existentes intra septa vestrorum, seu ipsorum pro tempore absolvendorum Monasteriorum, seu aliorum

Re-

Regularium locorum, ab omnibus, & singulis eorum peccatis, sententiis, censuris, & poenis per eos pro tempore quomodolibet incurris, etiam in casibus dicta sedi quomodolibet reservatis, exceptis contentis in Bulla, quæ in die Cœnæ Domini solita est legi, absolvere, & cum eis super quibusvis irregularitatibus per eos pro tempore quavis occasione, vel causa contractis dispensare, prout haecenus, ut præfertur, consuevit, dicta auctoritate valeatis, plenam, & liberam eadem auctoritate tenore præsentium concedimus facultatem.)

Quod privilegium nullam irregularitatem excipit; nec ei opponitur (ait Pelliz. cit.) exceptio facta à Sixto: quia usus privilegii Sixti est pro toto anno; Pauli verò est limitatus ad unam solam diem anni, & id est concessus amplior, eo fine, ut majori cum animi hilaritate, & serenitate Altissimo famulari possint: hinc sententiam probabilem, & tumultuam in praxi vocat Diana p. 4. tr. 2. ref. 63.

3442 Insuper Sixtus V. per Bullam 91. Sanctum 5. Januar. 1588. tulit censuram suspensionis contra male promotois ad Ordines, & sic promoventes contra Decreta Conc. Trident. per saltum, sine titulo, furtivè, ante statem, &c. & ultra suspensionem, tulit excommunicationem contra simoniace promotois, & promoventes ad Ordines etiam minores, aut ad tonsuram; quas censuras pariter reservavit Romano Pontifici, comprehendendo etiam superiores Regulares in ordine ad subditos.

3443 Quem rigorem moderavit Clemens VIII. per Bullam 40. Romanum Pontificem 28. Febr. 1595. quatenus Bullam Sixti, & ejus poenas reduxit ad terminos Sacerorum Canonum, ad Decr. Trident. & ad Constit. 3. Pii H. Cum ex Sacerorum Ordinum, 17. Novembr. 1461. qua statuitur, ut qui extra tempora, aut ante legitimam statem, vel absque dimissoriis, ad aliquem ex sacris Ordinibus se fecerint promoveri, à suorum Ordinum execuzione ipsoj re suspensi sint; & si hujusmodi suspensione durante, in eis Ordinibus ministrare presumperint, eo ipso irregularitatem incurant, & nulli reservat. Decreta Trid. de hac materia sunt sess. 7. de ref. cap. 10. sess. 21. de ref. cap. 1. & 2. sess. 23. de refor. a cap. 3. ad 17. ubi vide suspensiones, quæ reservantur.

3444 Licet autem Clemens VIII. censuras, & peinas, quoad alios defectus sic moderaverit, suspensionem, & excommunicationem contra simoniace ordinantes, & ordinatos Sixto inflatas voluit in suo robore permanere.

Examen Ecclesiast.

3445 Quia tamen idem Clem. VIII. postea anno 1597. privilegia antiqua, ut jam dictum est in n. 3439. innovavit, sequitur, ut Prælati Regularis possint hodie suos subditos à dictis censuris absolvere, uti de abortu dictum est, & multo magis à simonia commissa in collatione officii, seu beneficii, Rodr. cit. & Port. verb. Prælati potestas ad absolvendum.

QUÆRES. II.

3446 An Religiosi possint confiteri, & à servatis absolvvi extra Ordinem?

R Esp. posse. 1. In articulo, seu periculoso probabili mortis. 2. In casu necessitatis, puta si reperirentur in terris infidelium, aut urgoret necessitas celebrandi, & Confessarius proprius non adesset.

3447 Itinerantes confiteri possunt Sacerdoti extra Ordinem de licentia sui superioris, quam licentiam in nostra Religione dare potest. Guardianus ex concessione Capituli Generalis in stat. cap. 7. §. 1. n. 5. ubi generaliter dicitur: Nisi eligendi Confessarium generalem habuerine à superioribus facultatem. Nomine autem Superioris, & Prælati venire Guardianum, certum est ex iisdem stat. num. 1. & ita servari in praxi docet Melphi in stat. c. 7. stat. 1. n.... q. 6. qui ritè ponderat grave fore, si Religiosus, ubi Provincialis non est, licentiam hanc à Provinciali petere teneretur.

3448 Hæc licentia sufficit si sit generalis, aut tacita, seu præsumpta; imò implicitè continetur in ipsa licentia itinerandi. Melphi cit.

3449 Religiosus autem itinerans non potest eligere Sacerdotem simplicem, nisi ad id habeat specialem licentiam sui superioris, qui quidem potest pro suis subditis sacerdotem simplicem extraneum approbare. Vel nisi deficiat extraneus approbatus; quia tunc potest eligere simplicem ex præsumpta licentia sui superioris. His seclusis casibus, Sacerdos extraneus, si sit secularis, debet esse approbatus ab Ordinario loci; si Regularis, sufficit, si sit approbatus à proprio Prælato Religionis, quia Trid. in Decr. requirente approbationem Episcopi, non inclusit Religiosos, ut advertit Tamb. tom. 1. pag. 33. n. 17. & Port. verb. Confessor. n. 14.

3450 Nec potest ab extraneo absolvvi à servatis, nisi habeat expressam licentiam à suo Provinciali pro illis; vel nisi habeat ab eo auctoritatem passim, ut absolvatur ab illis. In casu autem necessitatis pro referatis discurre juxta regulas generales den. 3354. ad 3371.

3451 Hinc Port. cit. infert, quod si duo Fra-

tres

tres Sacerdotes simplices itinerent, non possint ad invicem confiteri, nisi expressam ad id habuerint licentiam sui superioris, quam licentiam fatetur eis ex epicej dare posse Guardianum, si discedant e Conventu, ubi non est Provincialis.

3452 Port. cit. num. 13. refert Priv. Martini V. Patribus S. Hieron. ut existentes extra Conventum possint eligere Confessorem secularis, vel Regularis, qui eos absolvat in omnibus casibus, a quibus absolvit possunt existentes in Monasterio. Non conceditur autem absolvit a reservatis Prælatis Ordinis.

3453 In nostra Religione Confessio Religiosi Reformati facta cum Confessario Observante, aut è converso, est valida, si Confessarius sit à Generali approbatus: quia Observantes, & Reformati formant unum corpus sub uno capite, unde diversas constituant Provincias ejusdem Religionis.

3454 Invalida est, si Confessarius sit approbatus à suo solo Provinciali (nisi Religiosus Pœnitens sit hospes, aut itinerans) quia Religiosi unius Provincialis non sunt subditi alterius Provinciali; & quia jurisdictio non extenditur in non subdito, facultas delegata, quam habet Confessarius ab uno Provinciali, non extenditur in subdito alterius.

Eadem ratione Confessarius unius Provinciae, si ad aliam accedit, non potest ibi confessiones excipere: sed illius Provincialis approbatione indiget.

3455 Valida autem est, si Provincialis Reformatus pro suis Confessariis Observantem approbet, & è converso; Provincialis enim potest (spectato jure communi) Sacerdoti exteriori, tam Religioso, quam seculari, concedere, ut sui Religiosi Confessiones excipiatur, quia respectu suorum subditorum habet jurisdictionem quasi Episcopalem, Sieri de Sacra Pœnit. n. 773. & Melphi in Com. cap. 7. statut. 1. qui q. 10. in fine subdit.

3456 (Excipio casum fortuitum, cuiusmodi esset, si quis ex familia S. Francisci, vel S. Petri in Monte aureo, ob negotia ad Aracelitanum Conventum accederet, & ibi celebrare vellit, vel quid simile; tunc dico, lictè, & validè confiteri. Hoc enim in praxi videamus fieri ex utraque parte. Lege Candidum 2. pars. disp. 24. art. 57. dub. 3. qui docet, posse ex privilegio hospites etiam alterius Provinciae confiteri, & absolvit a reservatis, si Confessarii talem facultatem habeant.)

Non obstantibus quibusvis constitutionibus &c. & litteris Apostolicis etiam per Sextum IV. in Capitulo: Et si Dominici, & alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, iac Nos, & sedem prædictam, etiam consistoria liter editis, &c. quibus, &c. expresse derogamus:) v. n. 3397.

DE POTESTATE CONFESSARIORUM REGULARIUM QUOD SÆCULARES, ET EXTEROS.

3457 Certeum est in jure communi, cui accedit consuetudo, non dari casus reservatos Episcopis; sed illos solos eis reservari, quos ipsi in propriis respectivè diœcesis sibi reservant, Vidal. pag. 52. cum Com. Hoc præmissum.

3458 Dico eos absolvire posse in foro interno conscientiae ab omnibus casibus, & censuris reservatis Papæ; exceptis contentis in Bulla Cœnæ, & intra Italianam, extra Urbem exceptis aliis sex, de quibus infra num. 3473. insuper exceptis casibus reservatis Episcopo in suis respectivè diœcesis, Peyr. tom. 1. de subdit. in appendice quest. 4. cap. 10 pag. 174. Item in tom. Privil. in constit. 6. Julii 11. & in constitut. 6. Pii V. Donatus tom. 1. part. 2. tract. 4. quest. 33. Rodr. in Comp. ref. 3. à num 36. Port. ver. Confess. num. 22. Vidal. pag. 64. Joan. la Crux de Privileg. l. 2. c. 7. dub. 1. & Com. v. n. 3492.

3459 Constat ex privilegio Societatis, in quo quidem communicant omnes Regulares, concessio à Paulo III. per Bullam 7. Cum inter cunctas, 3. Junii 1545. apud Bullar. Rodr. pag. 370. his verbis.

(Nec non illis ex Vobis, qui presbyteri fuerint, quorūcumque utriusque sexus Christi fidelium ad vos undecimque accedentium Confessiones audiendi, & Confessionibus diligenter auditis, ipsis, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicae reservatis, & a quibusvis ex ipsis casibus resultantibus sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis (exceptis contentis in Bulla, quæ in die Cœnæ Domini solita est legi) absolvendi, ac pro eis commissis pœnitentiam salutarem injungendi: nec non vota quæcumque per eos pro tempore emissa (ultramatinis visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum de Urbe, ac S. Jacobi in Compostella, nec non Religionis, & Castitatis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutandi &c. plenam, & liberam facultatem, auctoritate Apostolica beneplacitum concedimus.

Non obstantibus quibusvis constitutionibus &c. & litteris Apostolicis etiam per Sextum IV. in Capitulo: Et si Dominici, & alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, iac Nos, & sedem prædictam, etiam consistoria liter editis, &c. quibus, &c. expresse derogamus:) v. n. 3397.

3460 Præmissæ particule: auditis eorum confessiōibus: intelligendæ sunt secundum iuris dispositionem, videlicet ut absolvit à peccatis fiat in Sacramentali Confessione, à censuris vero fieri possit extra illam. Rodr. modò citandus.

3461 Et quia in præmisso Privilegio nulla sit limitatio, Rodr. in Comp. ref. 3. n. 36. concludit, posse Regulares absolvire Sæculares & exteriores utriusque sexus ab omnibus casibus etiam Papa reservatis, occultis, aut publicis, nec non a quibusvis censuris, tam è jure, quam ab homine, etiam specialiter, & nominatim latis, dummodo partis satisfactio fiat, aut detur sufficiens cautio de satisfaciendo; ut à n. 3364. & pro utroque foro, quod firmat ex quadam Declar. Pii V. de anno 1568.

3462 Hæc autem doctrina Rodr. quantum ad excommunicatos nominatim, & quantum ad utrumque forum, non subsistit.

Et quidem nominatim ab Episcopo excommunicatos non posse absolviri, constat, quia regulariter hujusmodi excommunications Episcopi sibi ipsis reservant, ut videri potest in formulis; & à reservatis Episcopis Regulares non valent absolvire ex tot Bullis Pontificis, & Decretis relatis 3407. & 3413. maximè ex Bulla Clem. X. Superna. 3295. S. 6. Hinc damnata fuit ab Alex. VII. propositione affirmativa: ut in prop. 12. pag. 2.

3463 Quia regula illa, majori concessio, intelligitur quoque concessum, quod minus est, non habet locum, quando minus est separabile à majori, in majori non continetur, & insuper per prohibetur.

3464 Præterea adest Bulla 115. Clem. VIII. Quæcumque 7. Decemb. 1604. quæ in S. 9. loquendo de Confessariis Regularibus erga sacerdotes habet:

(Ac ab aliis etiam casibus, tam à Nobis, quam à prædicto nostro in Urbe Vicario, & locorum Ordinariis respectivè reservatis, & pro tempore reservandis, & etiam à quavis excommunicatione ab homine lata absolvire & super irregularitatibus, tam ex aliquo defectu provenientibus, quam occasione delicti contractis, cum aliquo dispensate, prætextu dictorum privilegiorum nullo modo possint) Tamq. tom. 2. de casibus reserv. cap. 11. S. 2. ait quod, si rationabilis sit causa, putasi Episcopus nimis distet, aut licentiam neget, tunc nominatim excommunicatus possit pro foro interno absolviri, si sit dispositus, & per ipsum non stet, ut pro foro externo à suo Prælato absolvatur: ita ille.

3465 Item falsum est, quod absolvit à censuris possit à Regularibus dari etiam pro foro

fori. Ex ipsis namque verbis Privilegii Pauli III. Confessionibus auditis, & pœnitentiam saltare injungendi: satis constat, potestatem ampliari absolvendi esse datam solùm pro foro interno conscientiae, & noille Pontificem hujusmodi delinquentes à judicio externo, & persona juridica liberare.

Cui accedit praxis, & observantia.

3466 Nec juvat declaratio Pii V. qua Rodr. id probat; quia puto eam comprehendendi in revocatione facta à Gregor. XIII. in tanta, ut liquet ex dictis à num. 3401. ad 3404. & ritè, quia absolvit pro foro externo, quoad alienos subditos, præjudicat potestati Ordinarii proprii, & Judicis, ad quem spectat causæ cognitio: non sic absolvit solùm pro foro interno conscientiae; hæc namque (ut adverbit Donatus) non ligat manum Judicis; non enim impedit processum, nec retardat actum justitiae, nec tollit jus tertii; quia quoad forum judiciale non censetur absolutus, ut dictum est n. 3315. hinc absolutus in foro conscientiae, est absolutus coram Deo, non coram Ecclesia.

3467 Id solùm verum est, quod docet Diana part. 1. tract. 11. quest. 26. cum multis, quod Judex contra ita absolvit per Bullas (supple tu, vel per privilegia) non tenerur procedere, unde si velis esse benignus, potest acceptare hanc absolutionem etiam pro foro exteriori, & repellere accusationem fiscalis acusantis illum, vel in ferenda sententia temperare rigorem, & pœnam.

3468 Corroboratur mea assertio ex aliis amplissimis Privilegiis Jubilæi, & Bullæ Cruciatæ, in quibus quidem datur ampla facultas absolvendi ab omnibus casibus, & censuris à jure, vel ab homine, occultis, aut publicis, Sedi Apostolica, aut Episcopis reservatis, in solo tamen foro conscientiae, ut maximè liquet in amplissimo Jubilæo contra Turcas edito à Clem. X. S. 9. 1672. Inter gravissimas, & Decl. Urb. VIII. relata pro Bulla Cruciatæ in n. 3406.

3469 Denique omne tollit dubium Clem. XI. per Bullam, Superna S. 6. quam refero in num. 3295. Omnimodo vide ibi, ubi nostra assertio præcipitur, & irritum declaratur positum.

3470 Pro foro igitur interno conscientiae, & exclusis excommunicationibus ab homine latibus, firma & valida sunt nostra Privilegia quoad sacerdotes, & exteriores; atque in suo robore remaneat Privilegium Pauli Terti, quod numquam fuisse revocatum, imò suis se confirmatum, constabit per legenti Bullas, & Decreta, tam revocativa, quam confir-

mativa Privilegiorum, à numer. 3400. ad num. 3422.

Imò semper fuisse in usu, ut tradunt Doctores cit. & Peyr. in const. 6. Julii II. n. 21.

3471 Non obstat Decretum S. C. Episc. & Regul. jussu Clem. VIII. editum 9. Januar. 1601. quod præcipit cuilibet Confessario seculari aut Regulari extra Urbem intra Italianam degenti, ut nullus sub prætextu privilegiorum audeat absolvere à casibus in Bulla Coenæ contentis: *Vel alias quomodocumque Sedi Apostolica reservatis.*

Non obstat, inquam, quia prædictum Decr. ob dubia, & difficultates à Regularibus inde exposita, fuit anno sequenti 26. Novembri 1602. moderatum per aliud Decr. ejusdem S. Congr. jussu ejusdem Clem. VIII. editum, ut sequitur: apud Peyr. tom. I. cit. pag. 175. Documentum tom. 2. tral. II. q. 17.

3472 (Cùni autem dubia quædam, ac difficultates, circa ejusdem Decreti interpretationem, atque observationem, emerfissent, eadem S. Congreg ne ullus deinceps obscuritati, scrupulo, ambiguitate locus relinquatur, & ut clarius appareat, in quibus casibus vigore ejusdem decreti reservatis, intelligatur prohibita absoluſio, speciali mandato ejusdem S. D. N. Clementis Papæ VIII. similiter vivæ vocis oraculo, super ea te habito, ipsum Decretum ita moderatur, & declarat, videlicet, sub ejusdem prohibitione illos tantum in posterum comprehendi casus, qui in Bulla die Coenæ Domini legi consueſta continentur.

3473 Ac præterea. 1. Violationis immunitatis Ecclesiasticæ in terminis Bullæ Gregor. XIV. 2. Violationis clausuræ Monialium ad malum finem. 3. Provocantium, & pugnantium in duello, juxta Decr. Conc. Trident. & Const. Greg. XIII. incip. *Ad solendum.* 4. Injicientium violentas manus in Clericos, juxta Canonem: *Si quis suadente diabolo.* 5. qu. 4. ac juris dispositionem. 5. Simonie realis scienter contractæ. 6. Atque etiam confidencie beneficialis. Item omnes casus, quos Ordinarii locorum sibi reservarunt, vel in posterum referabant.

In quibus omnibus jam enumeratis casibus dumtaxat, & sublata etiam poena inhabilitatis audiendi Confessiones, eadem S. Congr. vult, & mandat, dictum Decretum in sua firmitate, & pristino robore permanere.

Ac præterea declarat, eos quidem Sacerdotes, tam secularis, quæ Regularis, qui aliquo ex privilegiis, indultis, & facultatibus in supradicto Decreto expressis, suffulti fuerint, posse juxta eorum privilegia, inducta, & fa-

cultates, usū ante idem Decretum receptas, & quæ sub aliis revocationibus non comprehenduntur, tantum, & non alias absolvere à casibus in præsenti declaratione non comprehensis, &c.)

3474 Ex quo Decreto firmiter concluditur, Privilegium Pauli III. remanere in suo robore, in quo quidem erat ante recentissimum Decretum de anno 1601. quoad omnes casus Papæ reservatos, exceptis contentis in Bulla Coenæ, reservatis Episcopis, & aliis dumtaxat sex relatis. Constat tam ex exceptione in Decreto facta, quoniam exceptio firmat regulam in contrarium, quæ ex positiva confirmatione potestatis quoad alios casus.

3475 Hoc tamen differimen est omnino observandum, ut à 20. casibus reservatis in Bulla Coenæ Regulares absolvere non possint nec intra, nec extra Italianam; quia reservatio Bullæ Coenæ est facta pro toto Orbe Christiano. Idem dic de casibus reservatis Episcopis, ut constat ex Bulla Clem. VIII. relat. num. 3405. lata pro toto Orbe Christiano ex Decr. Urb. VIII. 17. Nov. 1628. relato in num. 3414. & in prop. 12. damnata ab Alex. VIII. A reliquis verò sex casibus à Clem. VIII. reservatis, relatis in n. 3473. non posse intra Italianam, & extra Urbem, posse verò in Urbe, & extra Italianam, ut declarat ipsum Decr. Clem. Item in suburbis Urbis, Bord. tom. 2. ref. 6. num. 12. quia in favorabilibus termini sunt ampliandi, unde nomine Civitatis veniunt suburbia.

3476 Idem docent Bord. cit. num. 13. & Diana p. 3. tr. 2. ref. 13. in Insulis Siciliæ, Sardinia, & Corsica; quia Geographi, & Historiographi has Insulas non connumerant cum partibus Italæ; & Pontifex, quando edit Constitutionem pro Italia, & vult Insulas comprehendere, eas exprimit similibus verbis: *etiam quoad insulas coadiacentes;* quod non facit Decr. Clementis. Oppositum tenet Merulus apud illos, dicens, in relatis insulis Decretum Clementis, practicari, v. tom. 2. num. 292.

3477 Ex dictis colliges, Confessarios Regulares absolvere posse à casibus S. Officii, satisfacta parte, modo dicto in tom. 2. n. 641. ad 644. nisi contineant hæresim formalem externam, nec contineantur in Bulla Coenæ, nec sint intra Italianam, de aliis sex. nec Episcopis sint reservati. Mendo in Epit. verb. Regulares n. 28.

3478 Denunt Pelliz. de Monialib. cap. 2. num. 19. docet Confessarios Regulares etiam intra Italianam posse absolvere Moniales non sub.

Iubitas à quinque casibus à Clem. VIII. reservatis, quatenus prohibitio absolutionis est facta solum respectu poenitentium secularium, minimè Regularium. At hoc non probo, quia prohibitio est facta respectu poenitentium exterorum absolutè, ut patet ex verbis Decr. de anno 1601. in n. 3471.

Vide tom. 2. à num. 291.

3479 Obiter hic refero privilegium Pauli III. per Bullam 48. Licet debitum 18. Octobr. 1549. concessum Generali Societatis Jesu, & per communicationem Generalibus aliorum Ordinum, ut sequitur.

S. 33. (Et ut cùm aliquos ex fratribus, seu Sociis Societatis hujusmodi in Saracenorum, & Paganorum, aliorumque infidelium terras, & Provincias alias remotissimas, à quibus non potest adiri Sedes Apostolica, miserit; possit eis auctoritate nostra facultatem concedere, ut Christianos ibidem commorantes, Confessione peccatorum suorum audita, & poenitentia salutari injuncta, eos, & eorum quemlibet ab omnibus, & singulis eorum peccatis, etiam in Bulla Coenæ Domini reservatis, & consequentibus censuris, & poenis absolvere.)

S. 34. Et cum iis, qui ab infidelitate convertentur tantum, & in locis remotissimis, qui priùs in gradibus non licitis, tamen legi divina non prohibitis, matrimonium contraxerant, ut in iisdem manere possint, dispensare.

S. 35. Ac in locis prædictis remotissimis, quæcumque Ecclesiæ, Hospitalia, & alia pia loca, prout expediens fuerit, erigere, ac nunc, & protempore erecta reformatre, sine alicuius præjudicio, & vestes Sacerdotales, pallas, corporalia, calices, altaria, cæmeteria (si Episcopus, qui ea faciat, Catholicus ibi non adsit) benedicere, ac profanatas Ecclesiæ reconciliare possint. Et quæcumque statuta, & ordinationes, desuper necessaria facere, illaque, postquam facta fuerint, mutare, alterare, ac illis addere, & detrahere.

S. 36. Ac Præposito Provinciali in illis longinquis partibus residente decadente, interim dum aliis per Generalem Præpositum mittitur, loco Præpositi sic decadentis, alium eligere liberè, & licite valeant.

S. 37. Et quia in numerosis populis illarum Regionum, tanta est Sacerdotum raritas, ut unus plurim curam populorum susciperet debeat, ut bis eodem die Missam celebrare diversis in locis valeat.

3480 Ubi nota, Privilegium absolutionis de S. 33. non revocari per Bullam 115. Clem. VIII. Quæcumque. 7. Decembr. 1604. relatam

Examen Ecclesiast.

n. 3464. quia Bulla Clem. exp̄ressè loquitur de locis fidelium, & Orbis Christiani, ubi sunt Episcopi Catholici.

3481 Similiter Innoc. IV. apud Bullar. Rodr. Bulla 20. concessit Sacerdotibus Ordinis Minorum, ut in terris infidelium Christianorum ibi commorantium Confessiones audire, & à peccatis, atque censuris absolvere possint.

DE POTESTATE IN CENSURAM RESERVATAM OB VIOLATIONEM CLAUSURÆ.

3482 **C**lausura violatur per ingressum mulierum, aut virorum in Monasteria Monialium, vel mulierum in Monasteria virorum, & per egressum Monialium à suis Monasteriis.

QUOAD INGRESSUM

3483 **T**Res sunt censuræ, videlicet excommunicationes latæsententia in jure fulminatae.

Prima est Conc. Trident. sess. 25. de Regul. & Monialibus cap. 5. contra viros, & mulieres cujusvis conditionis, sine Superioris licentia in scriptis ingredientes Monasteria Monialium.

3484 Secunda est Greg. XIII. per Bullam 28. *Ubi gratia.* 24. Junii 1575.

3485 Tertia est lata à Clem. VIII. per Decretum de anno 1602. relat. n. 3472. contra violantes clausuram Monialium ad malum finem. Et de hac non debet esse sermo; quia cùm sit reservata Rom. Pontifici extra Urbem & intra Italianam, cum exclusione privilegiorum, certum est, Confessarios Regulares extra Urbem, & intra Italianam, non posse ab ea secularies absolvere.

Pelliz. de Monialibus cap. 5. n. 20. docet hanc censuram, & reservationem Clem. VIII. non afficere Moniales; sed solum ipsos ingredientes ad malum finem; quia in ea Monialis se habet passivæ, & ponitur ut terminus, minime ut subjectum.

3486 Prima igitur censura Tridentini incurrit, etiam si ingressus non sit ad malum finem, nec prætextu licentiarum; sed nulli est reservata: unde potest absolvit à quolibet simplici Confessario, qui tamen reperiatur ad Monialium Confessiones excipiendas deputatus; quod semper in hac re est supponendum ex Bulla Clem. X. n. 3292.

3487 Secunda censura Greg. XIII. incurrit, etiam si ingressus non sit ad malum finem, ab omnibus mulieribus cujusvis conditionis, & atatis, usum rationis habentibus, ingredientibus Monasteria virorum, & ab omnibus viris, & mulieribus cujusvis conditionis, ingredientibus Monasteria Monialium.